

THEATERKRANT

THEA
SEPTI

• [Le](#)
• [Wo](#)
• [Ve](#)
• [Ad](#)

RECENSIE

NOT PUNK, POLOLO
GINTERSDORFER/KLASSEN

★★★★☆ TONEEL

26 SEPTEMBER 2015 - FESTIVAL DE KEUZE, ROTTERDAMSE SCHOUWBURG -
SPEELLIJST

DE ENERGIE KNALT VAN HET PODIUM AF

Door **Joost Ramaer** gepubliceerd 27 september 2015

Op het enorme, bijna helemaal lege toneel van de Grote Zaal in de Rotterdamse Schouwburg staan een man en een vrouw te dansen. Nou ja, dansen. Zij haalt onwaarschijnlijke toeren uit met haar kont. Hij observeert en becommentarieert haar, doet haar af en toe een beetje na. Nadrukkelijk lullig, maar wel zo dat je kunt zien dat ook hij een geweldige danser is, net als zij. Dan zingzegt hij ineens: 'Why this concentration on the ass?' Luid gelach in de zaal.

Welkom bij *Not Punk, Pololo* van het Duitse duo Gintersdorfer/Klassen, dat tijdens Festival De Keuze zijn Nederlandse première beleeft. Blijkens de schriftelijke toelichting gaat de voorstelling over 'de legendarische Ivoriaanse gangster John Pololo'. Inderdaad komt die John heel even voorbij, aan het begin. Maar vergeet hem maar gauw weer. Het is geen punk, en evenmin Pololo wat we te zien krijgen.

Monika Gintersdorfer en Knut Klassen maken samen sinds 2005 voorstellingen met een zeer uitgebreid, zeer wisselend gezelschap van vooral Duitse en Afrikaanse dansers en muzikanten. Soms gaan die over Afrika en het Westen, zoals *The International Criminal Court*, twee jaar geleden te zien in Frascati. Maar soms ook niet of nauwelijks, zoals *Not Punk, Pololo*, ondanks de titel.

Gintersdorfer/Klassen is zo'n typisch Duits makersduo. In de dagelijkse omgang totaal informeel en benaderbaar, zonder kapsones. Maar daarachter schuilt peilloze professionele diepgang. Klassen is beeldend kunstenaar, Gintersdorfer studeerde Duitse taal- en letterkunde, alsmede theater-, film- en televisiewetenschap. Zij ensceeneerde in het Hamburger Schauspielhaus, bij de Münchner Kammerspiele en de Salzburger Festspiele – om slechts een paar dwarsstraten te noemen.

De twee gooien hun ideeën in een *extended family* van vaste medewerkers. 'Zij slaan de grote lijnen er bij ons met een zweepje in', grapte Ted Gaier twee jaar geleden in Frascati, die in *No Punk, Pololo* meedoet als muzikant. De dansers slash acteurs slash muzikanten maken vervolgens hun eigen teksten.

Not Punk, Pololo gaat vooral over dansen, en wat dat met je doet. Het kontnummer – een hoogtepunt in de voorstelling – is van de Argentijnse Cecilia Bengolea. Danseres en choreograaf. Studeerde 'antropologische dans, filosofie en kunstgeschiedenis' in Buenos Aires. Haar commentator is Hauke Heumann, die die rol vaker vervult bij Gintersdorfer/Klassen. Hij is de [Sief van Oekel](#) van het gezelschap, maar dan met de turbo erop.

Nou ja, gaat over dansen, gaat over dansen – *Not Punk, Pololo* demonteert

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKELEN

- [The International Criminal Court](#)
- [Lick But Don't Swallow!](#)
- [Ibsen in one take](#)
- [Blind Cinema](#)

TAGS

[Cecilia Bengolea](#), [De Keuze](#), [Festival De Keuze](#), [Gintersdorfer/Klassen](#), [Gotta Depri](#), [Hamburger Schauspielhaus](#), [Hans Unstern](#), [Hauke Heumann](#), [Jesseline Preach](#), [Knut Klassen](#), [Monika Gintersdorfer](#), [Münchner Kammerspiele](#), [Rotterdamse Schouwburg](#), [Salzburger Festspiele](#), [Ted Gaier](#)

het dansen vooral, en maakt van de onderdelen weer iets nieuws, iets mooienieuws of iets lelijk-nieuws. Soms verschijnen groepjes dansers ten tonele, en doen samen iets dat duidelijk gechoreografeerd is. Vaker komt Hauke Heumann op, of Cecilia Bengolea, of Gotta Depri, of Jesseline Preach, en begint wat te kloten.

Je blijft gefascineerd toekijken, want, zoals gezegd, het zijn allemaal fantastische dansers, en hun energie en charisma knallen van het podium af de zaal in. Om van de begeleidende muzikanten maar te zwijgen. Ook Ted Gaier en Hans Unstern – én volle baard én lange vlecht én hoge hakken – verstaan, zacht gezegd, hun vak.

Maar waar gaat deze voorstelling nou eigenlijk over? Eerlijk gezegd heb ik nog steeds geen idee. Ik heb met open mond zitten kijken naar de vaak adembenemende fratsen van alle voornoemde artiesten. Ik ben braaf mee het podium opgestommeld, toen zij hun publiek daar uitnodigden, en heb de toch al meeslepende party daar verder zien ontsporen richting een dansfeest, waarin artiesten en publiek uiteindelijk één grote deinende groep vormden. Waarna soortement van doek.

Ik ben een groot bewonderaar van Gintersdorfer/Klaßen, en van de artiesten met wie zij werken. Ik wil alles van hen zien. Het overwegend jonge Rotterdamse publiek vond hen ook geweldig – ze hebben er overduidelijk een fanclub bij.

Maar *The International Criminal Court* was fantastisch drama. *Not Punk, Pololo* is dat niet.

Foto: Knut Kla [Print deze recensie](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

HOME NIEUWS RECENSIES VACATURES ADVERTEREN OVER THEATERKRANT.NL
CONTACT
RECENSIDENTEN
NIEUWSBRIEF
STICHTING BPN